

De Davidster

Schitterend toonde ze aan mijn oma's hals,
als een stralende zon, altijd daar;
bij elk oogcontact, steeds aanwezig,
bij elk gesprek, steeds van invloed.
Trotse oma, om wie ze was.

Op het graf van mijn opa, was de ster daar;
het kon niemand ontgaan, daar lag een joodse man.
Terwijl mijn oma Jiddische woordjes fluisterde,
zong ik hem toe, in een zelfverzonnen taal.

De Davidster kwam aan mijn hals,
hand in hand kwamen trots en schaamte aan,
haar schaduwzijde diende zich aan.

Later, toonde ze zich aan mij, nu op een natievlag.
Ze kroop in mij, de ster, als wrede bezettersvlag.
En langzaamaan, vergat ik,
mijn grootmoeders Jiddisch gezang.

Ik zie mijn ster, door een staat gekaapt,
uitsluiting door geloof en ras zijn daar normaal.
Pijn en schaamte vullen mijn hart.

Ik voel een Davidster in mij,
als welkome herinnering omarm ik haar,
als razende staatsvlag verwerp ik haar.
Was ze maar gewoon,
de ster om mijn Oma's hals
gebleven.

Alejandra Slutzky
(2010)